

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 222-223.

Δαπόντες

Κωνσταντῖνος

Όποιος Legrand περιγράφεται εἰδίκως. (άριθ. 854) λέγεται:

«ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΑΤΤΛΕΝ μαζί hūs υπερηφανειας και περιματαιοτητος κοσμου. ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑΙ παρα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΤΙΟΝΤΕ του μετονομασθεντος καισαριου. Νῦν δέ το πρώτον λυθεδεσαι μελά προσδήκοντος τον μεταμορφωθέντοντον βασιλέα, τὸν γύρων, τὸν Κανόνων, και ἄλλων τινῶν, πρὸς Δόξαν Θεοῦ, και ὡφελεῖσαι τὸν ἀναγνωστοντα. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1776. Παρά Ανταρίας τῷ Βόρεοι. CONLICENZA DE' SUPERIORI.» %

1re 8e de 160 pages. Un des plus rares ouvrages de Dapontès.

Collation du volume.

Pag. 1-2 : Titre.

Pag. 3-4 : Vingt-huit vers de Nicolas Vellamus à la louange de Constantin Dapontès.

Pag. 5-60 : Trois lettres Κατά τῆς ἡγεμονίας adressées à Pardounavu, Ρουβίτζα, μήδαλη χατμάνη τῆς Μαγιανίας.

Pag. 61-78 : Πέρι τῆς μεταμορφώσεως βασιλίως Σιά την ὑπερηφάνιαν.

Pag. 79-86 : Οὕτος ἐστι τὸν ὑπεργίαν θρόνον, τὸν ὑπερύπεντον Δέρποναν, οὐ καὶ επο-
τιχίς: « ἀλλὰ δέκου τὸν ὑπέρ, πανύμνητε Μαρίαν, κινύρια νυπίκ μου, οὐ καὶ χρεῖος
δινίνιος δοῦλος εου Κωνσταντίνος προσκεδει καισάριος ».

Pag. 86-88 : Τοῦ αὐτῆς δοξολογία σὺν τούς τιμίους σταύρούς.

Pag. 89-109 : Τοῦ αὐτοῦ τοῖς ἐν Βλαχορούγδανια ὅρχουσι πρι ματαιότητος
μόσμου μαι ἀργιότυπος τοῦ ἀνδρῶνος.

Egzonad, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 222-223.

Pag. 109-iii: Τοῦ κύτου ἀγράς δογματινὸν (le premier mot de chaque distique commence par un alpha).

Pag. iii-ii2: Ἀλφείτων εὐθεγνητούσι!

Pag. ii2-ii3: Δωτέροι

Pag. ii3-ii4: Τρίτοι

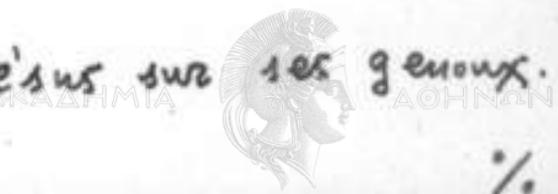
Pag. ii4-ii5: Τετάρτοι

} Pièces alphabétiques dans le genre
de la première.

Pag. ii6-ii3: „Υπνος εἰς τὰς ὑπεράγιας θυσίαν τῶν ὑπερύμαντον Δεσμοῖν, οὐδὲ ἐκρό-
τιχις ἡγίαν μαι πάγιν ἐράγιον ὑπνον εοι προσερψειν, πανύμαντες ἡγγικούντων οὐκεὶς
κωνσταντίνος πάγιν κατεγγίασε.”

Pag. ii4-ii7: Χαρητικοὶ εἰς τὰς ἡγίαν σταυρού.

Pag. ii8: Bois représentent la Vierge avec l'Enfant Jesus sur ses genoux.

Pag. 129-138: Κανών πάρι ματαιότητος μόσχου.

Pag. 139-144: „Αἰενέας ἀρδίου· βρομονάχου, τοῦ τὸ Ζαγορᾶ διδασκού, μενών προς τὴν πυρὶ τὴν θροτόνον ἴντειος ὥπερ Κωνσταντίνου Δαπόντη μαρινάρη· εν εἴρητι ὅπερ
“εὐ ἔτει γψμη. »

Pag. 145-148: Οὕνος προς τὺς Θροτόνους, οὗ — ἐκροστήσις μετὸν ἵκος εἰς ἄσωματος
γυναικῶν τὰ χερούβιμα ἀειγύτοις οὲ ὑμνοῖς δοξολογεῖ·».

Pag. 149 est blanche.

Pag. 150: Bois représentant Jésus en croix.

Pag. 151-155: Οὕνος εἰς τὸν τίριον σταυρὸν.

Pag. 156: Τίριος μαζιθρός τῶν στιγμῶν.

Pag. 157-159: Εἰδῆσις.

Pag. 160: Permis d'imprimer date du 8 août 1776. —

